



JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. maj 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-730-0505
Dok.: CKV40983

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. april 2008 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Dansk straf-femyndighed) (L 16).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 13 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Dansk straffemyndighed) (L 16):

”Ministeren bedes redegøre for den praktiske anvendelse af den foreslåede § 12, hvorefter anvendelsen af de foreslåede bestemmelser begrænses ved de i folkeretten anerkendte undtagelser, herunder især ved domstolene og i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 6.”

Svar:

Efter forslaget til straffelovens § 12 begrænses anvendelsen af de foreslåede bestemmelser i straffelovens §§ 6-11 om dansk straffemyndighed mv. ved de i folkeretten anerkendte undtagelser. Bestemmelsen svarer med en enkelt præcisering til den gældende bestemmelse i straffelovens § 12.

Forslaget til straffelovens § 12 vil (som den gældende bestemmelse) i praksis indebære, at danske domstole som følge af folkerettens regler om immunitet for diplomater mv. normalt ikke vil kunne pådømme et forhold vedrørende en udenlandsk ambassadør, hvis den pågældende under kørsel her i landet f.eks. overtræder færdselsloven.

Som et andet eksempel på den praktiske betydning af bestemmelsen kan nævnes, at domstolene som følge af folkerettens regler om fremmede skibes ret til uskadelig passage gennem søterritoriet normalt ikke vil kunne pådømme et forhold vedrørende f.eks. et tyveri begået om bord på et fremmed skib under passage af det internationale stræde i Storebælt.

Som nærmere anført i besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 3 vedrørende lovforslaget vil der endvidere kunne være tilfælde, hvor danske domstole i medfør af straffelovens § 12 bør udvise tilbageholdenhed med at udøve straffemyndighed på grundlag af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 7 a om det passive personalprincip (dvs. om lovovertrædelser begået mod ”danske” ofre), hvis der er tale om handlinger foretaget i udlandet af en udlænding, som ikke har tilknytning til Danmark over for en person, som har en vis tilknytning her til landet, men også har en væsentlig tilknytning til gerningslandet.

Den foreslåede bestemmelse vil i praksis også have betydning i forhold til anklagemyndigheden, der i forbindelse med en tiltalerejsning i givet fald må vurdere, om folkeretten er til hinder for dansk straffemyndighed i det konkrete tilfælde. Hvis det i den enkelte sag er usikkert, om der er

dansk straffemyndighed, og således usikkert, om der kan rejses tiltale, vil spørgsmålet kunne forelægges for den regionale statsadvokat og Rigsadvokaten. I tvivlstilfælde vil særlige spørgsmål af folkeretlig karakter endvidere kunne forelægges Udenrigsministeriet. Hvis der rejses tiltale, må domstolene på samme måde som i andre sager, hvor der opstår retlige tvivlsspørgsmål, ud fra forholdene og oplysningerne i den pågældende sag vurdere, om folkeretten begrænser dansk straffemyndighed. Finder domstolene herefter, at der som følge af folkeretten ikke er dansk straffemyndighed, skal sagen afvises.

Det følger af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at enhver, som anklages for en forbrydelse, bl.a. har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol oprettet ved lov, når der skal træffes afgørelse om anklagen.

Retten til domstolsprøvelse efter artikel 6 indebærer ikke, at en person, der anklages for en forbrydelse, kan kræve at blive retsforfulgt i tilfælde, hvor de folkeretlige regler afskærer en stat fra at udøve straffemyndighed. Efter Justitsministeriets opfattelse kan det således ikke antages at være i strid med artikel 6, at anklagemyndigheden og domstolene efter straffelovens § 12 afstår fra at rejse tiltale henholdsvis pådømme strafbare handlinger i de tilfælde, hvor de folkeretlige regler om f.eks. immunitet og uskadelig passage udelukker dansk straffemyndighed.